

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 34

PHẨM NHẬP BÁT TƯ NGHÌ GIẢI THOÁT CẢNH GIỚI PHỔ HIỀN HẠNH NGUYỄN (Phần 34)

Lại nữa, thiện nam! Nếu Bồ-tát đầy đủ mười pháp sau đây thì được thành tựu viên mãn một bữa ăn. Những gì là mười?

1. Thành tựu khi ăn, tánh không tham cầu.
2. Thành tựu khi ăn, tánh không đắm nhiễm.
3. Được thức ăn gì cũng cho là đủ.
4. Thường ăn đúng giờ, không ăn phi thời.
5. Nếu vì lợi dưỡng, thì không nên ăn.
6. Nếu vì được đồ ăn ngon cũng không nên ăn.
7. Nếu thấy người khác ăn, cũng không nên sân hận.
8. Nếu thấy người khác ăn, không vì keo kiệt mà ghen ghét.
9. Cho đến trọn đời, cũng luôn luôn ăn một bữa.
10. Đối với thức ăn, tưởng như dùng thuốc

Này thiện nam! Nếu Bồ-tát đầy đủ mười pháp sau đây thì được pháp A-lan-nhã viên mãn. Những gì là mười?

1. Là thành tựu được việc tu phạm hạnh lâu dài.
2. Là thành tựu được luật nghi thanh tịnh.
3. Là thành tựu được các căn không rối loạn.
4. Là thành tựu được sự ưa thích học nhiều.
5. Là thành tựu được năng lực của tất cả các nơi.
6. Là thành tựu được sự xa lìa chấp ngã.
7. Là thành tựu được việc không chấp trước vào thân..
8. Là thành tựu được sự ưa thích xa lìa.
9. Là thành tựu được chánh pháp hiện tiền.
10. Là thành tựu việc ưa thích ở chỗ riêng.

Này thiện nam! Bồ-tát làm thế nào để tu phạm hạnh được lâu dài cho đến thành tựu được ưa thích ở chỗ riêng?

Này thiện nam! Bồ-tát được như thế nào là do đã được xuất gia; ở trong giáo pháp của các Đức Như Lai đã nói, phải đầy đủ tam luân giới ấn thanh tịnh; ở trong các giới, phải đạt được sự thông suốt, không nhờ người khác dạy và có thể tự mình tìm hiểu rõ. Tùy theo nghĩa thông suốt mà tu hành, tùy theo văn vẻ mà khéo léo thọ trì không quên; đối với đạo xuất thế khéo léo tùy thuận; đối với năm nhóm tội đã phạm, khéo léo sám hối diệt trừ và tùy theo sự đi hay ở mà xa lìa các cảnh tội phạm, đối với các người ác tâm luôn luôn sợ sệt, cho đến tội nhỏ cũng không nên che giấu; đối với các chỗ học tập, có tội hay không tội đều có thể biết rõ ràng; biết được các nghiệp gần xa như vậy thì khỏi đọa vào ba đường ác, lại được sinh làm người, trời; Bồ-tát được như vậy, thì khéo

điều phục sáu căn, làm cho không đông loạn, dùng phương tiện đó, trụ nơi A-lan-nhã, ở chỗ không bị làm hại, không đi qua nơi nạn xứ, không gần gũi chỗ ở của tất cả người đời, không xa lìa thành ấp để việc khát thực dễ dàng; có cỏ cây tươi tốt, suối chảy sạch trong và xa lìa thú ác, nơi hoàn toàn yên tịnh, nên ở nơi như vậy. Đối với việc tu tập, đọc tụng, nên siêng năng, lúc đọc tụng phải điều hòa hơi thở, không quá cao hay quá thấp, tâm không duyên cảnh bên ngoài, chuyên tâm chú ý hành trì, suy nghĩ văn nghĩa, xa lìa hôn trầm trạo cử, chỉ và quán tương ứng. Nếu thấy đại thần, Bà-la-môn đi đến chỗ mình, phải đối với người mới đến tâm ái kính, trước hết phải ân cần hỏi han sức khỏe và mời họ ngồi, quán căn tánh và nói pháp chánh cho họ, làm cho họ đều hoan hỷ, tín thọ tu hành. Nếu thấy quốc vương, phải khéo léo nghênh đón, tạo điều kiện tuân lệnh và thừa thế này:

–Cúi xin đại vương, an tọa vào chỗ này, sau khi an tọa, mới trình bày ý muốn của mình để xin cung cấp tất cả. Hoặc đôi khi vua không vui, thì nên dùng lời nói khéo léo, hay đẹp khen ngợi đức độ của vua: “Tôi xem đại vương đã được việc thiện, lợi ích trọn vẹn; hiện nay, tong đất nước của vua, các Sa-môn, Bà-la-môn trì giới, học rộng, là bậc phước điền tốt đẹp, đến sống ở đây, nhờ oai lực của vua mà không bị tất cả giặc trộm đến chiếm đoạt và cũng nhờ đức giáo hóa của vua, mà tất cả các thú ác đều xa lìa “. Vua nghe lời ấy rồi, vui mừng hơn hở, nên thân thể được thoải mái, tâm vua được yên tịnh, có thể nhận được pháp khí lúc này nên thuyết các chánh pháp, như là giảng nói pháp làm cho nhàm chán việc sinh tử; hoặc giảng nói các diệu pháp về công đức rộng lớn thâm sâu, tự tại, rộng lớn của Như Lai. Với sự trình bày như vậy, sẽ làm cho vua được hoan hỷ. Bồ-tát nào thành tựu được đa văn như vậy, thì sẽ được năng lực là đối với tất cả nơi cũng đều tu tập được chánh hạnh.

Bồ-tát nào thành tựu được tự lợi và lợi tha, thì xa lìa được tất cả phiền não do chấp ngã.

Bồ-tát nào thành tựu được không đắm không chấp vào thân, thì ở nơi A-lan-nhã tâm không sợ sệt.

Bồ-tát nào thành tựu được sự xa lìa thường lạc thì ở A-lan-nhã tâm vị ấy vắng lặng.

Bồ-tát nào thành tựu được chánh pháp hiện tiền, thì đối với các thế gian thấy đều lìa bỏ.

Bồ-tát nào thành tựu được sự an lạc nơi ở một mình, thì giống như hươu ở đồng lúa không lo sợ.

Này thiện nam! Đấy là Bồ-tát đầy đủ viên mãn mười pháp và thành tựu được công đức diệu hạnh ở A-lan-nhã.

Lại nữa, thiện nam! Bồ-tát nào đầy đủ mười pháp sau đây thì được thành tựu ngời việc ngồi dưới cây, những gì là mười?

1. Không được quá gần thôn ấp, xóm làng.
2. Không quá xa thành ấp.
3. Không ở chỗ quá nhiều gai góc.
4. Không nương ở nơi nhiều cỏ độc.
5. Không ở dưới cây không cành lá.
6. Không nương ở nơi có nhiều khỉ vượn.
7. Không nương ở nơi có nhiều chim tụ tập.
8. Không nương ở nơi có ác thú.

9. Không ở gần nơi oán tặc.

10. Không ở vào những nơi tạo chuyện phi pháp và những kẻ ác luật nghi.

Không ở những chỗ như thế thì thân tâm an ổn, vui vẻ và có thể tu tập thiện hạnh, đó là điều Bồ-tát cần an trụ.

Này thiện nam! Bồ-tát nào đầy đủ mười pháp sau đây thì viên mãn lúc ngồi nơi khoảng đất trống. Những gì là mười?

1. Tùy theo lạnh, nóng, mưa, không chọn chỗ ấm mát.

2. Không nường nhờ tường vách.

3. Không nường nhờ rừng cây.

4. Không nường nhờ vào đụn rơm.

5. Không nường cậy nơi nguy hiểm.

6. Lạnh, không được ngăn che.

7. Mưa, không lọng che.

8. Nắng, không che ngăn.

9. Gió, không ngăn che.

10. Nếu có bệnh khổ thì mới được ở phòng nhà.

Bồ-tát phải nên nghĩa như vậy: Nếu ngồi ở đất trống thì chánh niệm được hiện tiền và tùy theo pháp tu hành sẽ mau chóng diệt trừ được phiền não. Lại thuận theo công đức hạnh Đầu-đà của Phật dạy, nên mình phải siêng năng, cần cầu để được viên mãn, dù ở trong phòng nhà cũng không sinh tham đắm, cũng không nên nói cái này tốt, cái kia xấu, phải nên suy nghĩ như vậy: Mình ở nhà chùa tu tập, để làm phước điền, lợi ích cho tất cả chúng sinh, ngồi ở đất trống không thể làm lợi ích lớn, mà ngồi ở đất trống chỉ có thể lợi cho mình, không thể lợi cho người khác. Như vậy, Bồ-tát đó, tuy ở trong phòng nhà, mà ngày đêm thường tưởng như ở đất trống.

Này thiện nam! Đó là Bồ-tát đầy đủ viên mãn mười pháp và thành tựu công đức diệu hạnh khi ngồi nơi khoảng đất trống.

Lại nữa, thiện nam! Bồ-tát nào đầy đủ mười pháp sau đây thì có khả năng thành tựu được ở giữa nghĩa địa. Những gì là mười?

1. Tưởng nhàm chán xa lìa thế gian.

2. Tưởng hình tướng chết trước mắt.

3. Tưởng lúc mới chết, thân chưa hủy.

4. Tưởng máu bầm xanh trước mắt.

5. Tưởng phù thủng trương lên trước mắt.

6. Tưởng mủ chảy hủy nát trước mắt.

7. Tưởng cầm thú ăn nuốt.

8. Tưởng lửa đốt cháy hết một nửa.

9. Tưởng các lông đốt phân rã.

10. Tưởng xương vụn vật lẫn lộn trước mắt.

Này thiện nam! Nếu các Bồ-tát lúc ở nghĩa địa, đối với các chúng sinh luôn luôn giữ tâm Từ, làm lợi ích và kiên trì tịnh giới, gìn giữ oai nghi, tắm rửa sạch sẽ, không nên ăn thịt. Vì sao? Vì đến ở khu rừng lạnh phải nên đề phòng hai lỗi:

1. Xa lìa chỗ che bai của ngoại đạo.

2. Xa lìa những phương tiện mà phi nhân có được.

Này thiện nam! Nếu Bồ-tát ấy vào Tăng-già-lam, thì trước tiên phải đánh lễ tháp Phật và các hình tượng, đối với tòa thượng, trung, hạ phải tùy theo đó mà lễ bái. Lễ bái

như vậy xong rồi, phải giữ gìn oai nghi phép tắc. Vì việc ở nghĩa địa, các Bồ-tát phải sống ngược dòng sinh tử và thuận theo pháp của bậc thánh.

Này thiện nam! Nếu Bồ-tát ấy vào Tăng-già-lam, thì vị cựa Tỳ-kheo nên đan giường tọa cụ và thưa thỉnh vị ngồi đó ngồi. Bồ-tát phải quán sát kỹ, nếu có nạn phòng xứ thì theo việc mà nghĩ kỹ, nếu không có nạn về phòng xứ mới có thể ngồi, nên có tâm khiêm nhường như vậy.

Này thiện nam! Đó là Bồ-tát đầy đủ viên mãn mười pháp và thành tựu được công đức diệu hạnh lúc ở nghĩa địa.

Lại nữa, thiện nam! Bồ-tát nào đầy đủ mười pháp sau đây thì được thành tựu viên mãn pháp thường ngồi. Những gì là mười?

1. Không vì sự mệt mỏi của thân mình.
2. Không vì phiền não của tâm mình.
3. Không vì lưỡi biếng muốn ngủ nghỉ.
4. Không vì đứng lâu không an ổn.
5. Làm cho viên mãn Bồ-đề tụ pháp.
6. Làm cho sự tu tập tánh tâm chỉ duyên một cảnh.
7. Cầu mong được đạo chân chánh hiện tiền.
8. Vì muốn được ngồi tòa Bồ-đề đạo tràng.
9. Muốn làm cho lợi ích khắp chúng sinh.
10. Muốn làm diệt trừ hết phiền não.

Này thiện nam! Đây là đầy đủ mười pháp, thành tựu công đức diệu hạnh thường ngồi của Bồ-tát.

Lại nữa, thiện nam! Bồ-tát nào đầy đủ mười pháp sau đây thì được thành tựu viên mãn tùy theo chỗ ngồi. Những gì là mười?

1. Ngồi chỗ nào thì tâm cũng không được tham đắm.
2. Ngồi chỗ đã dọn sẵn, không được bày thêm.
3. Cũng không dạy người bày thêm chỗ ngồi.
4. Không tạo điều kiện để làm đồ nằm ngồi.
5. Gặp các thứ cỏ lá thì phải tùy theo lúc mà ngồi.
6. Nơi có trùng độc nhiều phải nên xa lánh.
7. Nếu lúc muốn nằm, phải nằm sát đất, nghiêng bên phải.
8. Tâm không được buông lung, nghĩ khi thức dậy.
9. Buộc tư tưởng ở nơi ánh sáng và ngủ nghỉ thuận theo pháp.
10. Vì muốn tu hành làm cho thân tâm được an vui.

Này thiện nam! Đó là Bồ-tát thành tựu đầy đủ viên mãn công đức diệu hạnh mười pháp theo chỗ ngồi.

Này thiện nam! Đây là công đức của mười hai hạnh Đầu-đà. Nếu Bồ-tát tu hành đầy đủ được thì có thể làm pháp tu cho tất cả Thiện tri thức thanh tịnh viên mãn. Đối với tất cả Thiện tri thức, đó là pháp vĩnh viễn không bị thoái chuyển.

Lúc này, Đồng tử Thiện Tài được nghe công đức của hạnh Đầu-đà vi diệu thanh tịnh rồi, được nghe tất cả lời khen ngợi các Thiện tri thức, được thuận theo đủ các pháp môn hạnh Bồ-tát và có thể chỉ bày tất cả pháp của Phật; cho nên thân tâm thoải mái, hớn hở, vui mừng, tâm yêu kính tăng trưởng nhanh chóng; bèn đánh lễ đồng tử và đồng nữ sát đất, nhiễu quanh vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng, một tâm lưu luyến, rồi từ giả ra đi.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài được lời dạy của bậc Thiện tri thức thấm nhuần vào tâm, nên chánh niệm suy nghĩ về các hạnh của Bồ-tát, lần lượt đi đến nước Hải ngạn; rồi tự nhớ đời trước, nhiều lần trải qua sinh tử, mà không tu tập, lễ kính, nên liền khi ấy, phát tâm khắc phục, trách mắng mình thậm tệ phải gắng sức mà tu hành.

Lại nhớ đến đời trước, ở mãi trong luân hồi, thân tâm bất tịnh, liền khi ấy phát tâm chuyên cần sửa đổi giữ gìn cho mình thanh tịnh, để cầu mong bến bờ giải thoát. Lại nhớ đến thời trước, chạy theo thế gian, tạo các ác nghiệp, liền khi ấy phát tâm chánh niệm, quán sát các hạnh Bồ-tát.

Lại nhớ đến đời trước, tâm bị phiền não che lấp, khởi sinh các vọng tưởng, liền khi ấy phát tâm, phải luôn luôn suy nghĩ chân chánh đến thật tánh của các pháp.

Lại nhớ đến đời trước, đã tu các hạnh chỉ vì thân mình, nên liền phát tâm, làm cho tâm rộng lớn cùng các chúng sinh.

Lại nhớ đến đời trước, tìm tòi cảnh dục, thường làm tổn giảm đến mình, nên liền phát tâm, tu hành pháp Phật, để nuôi lớn các căn.

Lại nhớ đến đời trước, khởi suy nghĩ sai lầm, tương ứng với điên đảo, nên liền phát tâm được sinh tâm chánh kiến, phát nguyện của Bồ-tát.

Lại nhớ đến đời trước, ngày đêm siêng năng làm các việc ác, liền khi ấy phát tâm đại tinh tấn để thành tựu được pháp Phật.

Lại nhớ đến đời trước, thọ sinh vào năm nẻo, đối với thân mình và thân người khác đều không có lợi ích; liền khi ấy phát tâm nguyện, cho thân mình và thân chúng sinh được nhiều lợi ích và thành tựu pháp Phật, phát sinh căn lành cho tất cả chúng sinh, phụng sự tất cả các bậc Thiện tri thức, luôn luôn chánh niệm cùng với tâm tương ứng; suy nghĩ như vậy rồi sinh ra vui mừng hơn hở.

Lại quán thân này, từ vô thủy đến nay, gốc của các khổ luôn luôn do tất cả sinh, lão, bệnh, tử, ân, ái, biệt, ly mà ra; nguyện cùng tận đời vị lai, tu hành tất cả đạo của Bồ-tát, giáo hóa thuần thực cho các chúng sinh, gặp được các Đức Như Lai, thành tựu pháp Phật, du hành đến tất cả cõi nước của chư Phật, phụng sự tất cả vị Pháp sư giảng nói thông suốt giữ gìn tất cả giáo pháp chân chánh của Như Lai, tìm tòi và cầu cho chánh pháp là những bàn đồng hành gặp tất cả Thiện tri thức, thấu gom tất cả pháp của chư Phật cùng với thân trí nguyện của tất cả Bồ-tát mà tạo nhân duyên. Khi suy nghĩ vô lượng thiện căn tăng trưởng mau chóng, không thể nghĩ bàn, ở tất cả môn di của Bồ-tát, phát khởi tâm tôn trọng và niềm tin sâu xa. Sinh ra những tướng quý hiếm; tướng như bậc thầy vĩ đại, các căn thanh tịnh, tăng trưởng thiện pháp, pháp khởi tâm cung kính, cúng dường cho tất cả Bồ-tát. Làm cho tất cả Bồ-tát cúi mình chấp tay, sinh ra cho tất cả Bồ-tát con mắt thấy khắp thế gian, phát khởi cho tất cả Bồ-tát nhớ tưởng cùng khắp chúng sinh, vào vô lượng pháp môn bình đẳng của tất cả Bồ-tát, hiển hiện vô lượng nguyện lực và hóa thân của tất cả Bồ-tát, sinh ra lời nói và nguyện lực thanh tịnh của tất cả Bồ-tát.

Lại muốn trang nghiêm tất cả cõi Phật, tưởng tất cả chư Phật ở quá khứ và hiện tại cùng oai đức viên mãn của chư vị Bồ-tát, ở tất cả mọi nơi, hiện rõ những thần thông biến hóa về sự thành chánh quả cho đến mỗi sợi lông ngắn không có nơi nào mà không cùng khắp chư Phật và Bồ-tát.

Lại được con mắt sáng trí tuệ của tất cả Bồ-tát thanh tịnh, nên thấy cảnh giới thực hành của tất cả Bồ-tát; tâm mình nhập vào lưới cõi nước khắp mười phương và nguyện của mình sẽ biến khắp hư không pháp giới, tùy thuận tất cả không sót nơi nào; tu hết

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

khắp cả hạnh nguyện trong ba đời bình đẳng, không phân biệt hạnh nào, liên tiếp không dứt, không có dừng nghỉ, vào khắp tất cả các môn thâm sâu. Cứ như vậy đều nghe được hết thầy lời dạy của bậc Thiện tri thức và tín thọ. Đồng tử Thiện Tài tôn trọng như vậy, cúng dường như vậy, khen ngợi như vậy, quán sát như vậy, gia trì như vậy, nguyện lực như vậy, nhớ tưởng như vậy, tùy thuận như vậy, suy nghĩ như vậy, nên đã sinh ra và biến khắp đầy đủ vô lượng cảnh giới trí tuệ như vậy. Ở trước lầu đài lớn trang nghiêm của Đức Tỳ-lô-giá-na, đánh lễ năm vóc sát đất, cung kính lễ bái; lúc này Thiện Tài bỗng nhiên nhớ lại, suy nghĩ quán sát, phát khởi tâm tin hiểu thâm sâu, nguyện lực rộng lớn, thân mình biến hóa khắp tất cả các nơi, vào thân trí tuệ và trụ ở pháp môn bình đẳng, thân đó hiện khắp ở trước tất cả chư Như Lai, trước tất cả Bồ-tát, trước tất cả Thiện tri thức, trước tất cả tháp, miếu của Như Lai, đến trước hình tượng của tất cả Như Lai, đến trước nơi ở của tất cả Như Lai, tất cả Bồ-tát, đến chính giữa hiên của ngôi Pháp bảo, trước tất cả tháp miếu của Thanh văn, Bích-chi-phật, trước tất cả thánh chúng phước điền, trước tất cả cha mẹ và bậc tôn trưởng, trước tất cả thân của chúng sinh ở mười phương, biến khắp tất cả những nơi đều giống như nơi vừa kể trên; tôn trọng lễ bái, khen ngợi đầy đủ như vậy; trong tất cả duyên thì nguyện lực là không cùng tận, nó gia trì và biến hóa cùng tận đến đời vị lai, đến khắp tất cả nơi, không có ngừng nghỉ, nhiều hư không cùng khắp vô lượng, vô biên, nhiều pháp giới đều không bị chướng ngại, nhiều những thực tế ở khắp tất cả, nhiều Đức Như Lai không phân biệt, giống như hình ảnh, tùy theo trí tưởng tượng mà hiện, giống như chiêm bao tởm nơi sự suy nghĩ mà phát sinh; giống như hình tượng biểu hiện cho tất cả, giống như âm thanh do đủ duyên nên phát ra, càng không sinh sự thay đổi cùng nhờ vả, không có tương ứng mà tâm biến đổi, không có tánh tùy theo duyên mà biến chuyển.

Lại tin hiểu sâu xa nhất định biết đúng như vậy, như vậy, tin hiểu thâm sâu tất cả quả báo đều từ nghiệp lực sinh ra như vậy, như vậy.

Lại tin hiểu thâm sâu, tất cả các kết quả, đều từ nhân mà phát sinh như vậy, như vậy.

Lại tin hiểu thâm sâu, tất cả các nghiệp, đều từ thói quen mà phát sinh như vậy, như vậy.

Lại tin hiểu thâm sâu, với tất cả Như Lai xuất hiện ở thế gian, đều từ tâm tin mà sinh ra như vậy, như vậy.

Lại tin hiểu thâm sâu, tất cả sự biến hóa, sự thị hiện các việc cúng dường; nhất định từ nơi sự hiểu biết mà sinh ra như vậy, như vậy.

Lại tin hiểu sâu xa với tất cả Đức Phật do Như Lai biến hóa ra đều từ tâm tôn trọng ái kính sinh ra như vậy, như vậy.

Lại tin hiểu thâm sâu, với tất cả pháp của Phật đều từ thiện căn sinh ra như vậy, như vậy.

Lại tin hiểu thâm sâu, tất cả sự biến hóa của Phật, đều từ phương tiện sinh ra như vậy, như vậy.

Lại tin hiểu thâm sâu, tất cả các Phật sự đều từ nguyện lực lớn lao sinh ra như vậy, như vậy.

Lại tin hiểu thâm sâu, tất cả hạnh của Bồ-tát đã tu, đều từ sự hồi hướng mà sinh ra như vậy, như vậy.

Lại tin hiểu thâm sâu, tất cả pháp giới rộng lớn trang nghiêm, đều từ nơi cảnh giới của tất cả trí mà sinh ra; xa lìa pháp đoạn kiến mà biết hồi hướng; xa lìa pháp thường

kiến lại phải biết vô sinh; xa lìa vô nhân kiến mà biết chân chánh; xa lìa điên đảo kiến mà biết lý như thật, xa lìa tự tại kiến mà biết không do người khác; xa lìa tự tha kiến mà biết đều từ duyên sinh; xa lìa các tà kiến mà biết được năng lực của nhân quả; xa lìa cái thấy việc chấp chặt một bên mà biết pháp giới vô biên; xa lìa cái thấy có đến, có đi, mà biết nó như ảnh tượng; xa lìa cái thấy có, không, mà biết nó không có sinh, không có diệt; xa lìa cái thấy của tất cả pháp, mà biết không là vô sinh; biết không tự tại và biết nguyện lực sinh ra; xa lìa tất cả tướng thấy và vào ngăn mé vô tướng; mà biết tất cả pháp như hạt giống nảy mầm không mất, không hoại, như dấu ấn được in, do nối tiếp nên hiện ra, biết thể chất như hình tượng, biết tiếng như âm vang, biết cảnh như mộng, biết rõ nghiệp như huyền, biết rõ thế gian do tâm hiện ra, biết rõ quả do nhân phát sinh, biết rõ quả báo do tập khởi của nghiệp; biết được pháp của tất cả công đức, đều từ nơi lưu chuyển bởi phương tiện khéo léo của Bồ-tát; biết rõ tất cả pháp hay phi pháp, tánh nó đều bình đẳng và hiện tiền pháp giới tăng trưởng thành tựu thực sự.

Đồng tử Thiện Tài vào được trí như vậy, suy tư như vậy, tác ý như vậy, nhất tâm buộc niệm, hưởng về lâu dài vĩ đại trước mắt, toàn thân nằm sát đất, ân cần đánh lễ; nên thiện căn được mau chóng hiện tiền không thể nghĩ bàn, nên thân tâm được vui vẻ mát mẻ rót vào, một lúc sau từ từ đứng dậy, một tâm chiêm ngưỡng, mắt không rời bỏ, chấp tay, nhiễu quanh lâu đài vĩ đại trang nghiêm của Đức Tỳ-lô-giá-na, trải qua vô số vòng, khởi ý suy nghĩ, phát khởi thân tâm cúi mình cung kính nghĩ nói như vậy.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc hiểu biết thâm sâu về ba giải thoát, Không, Vô tướng, Vô nguyện.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, đối với các pháp, thấu rõ pháp tánh không còn phân biệt.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc biết rõ ràng được pháp giới cùng cực (bản thể) bình đẳng, không còn sai biệt.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc biết tất cả cảnh giới của chúng sinh là không thể nắm bắt.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, biết tất cả các pháp không sinh, trụ, diệt.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, không đắm chìm trong tất cả thế gian.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, không đắm chìm trong tất cả hầm nhà.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, không ưa thích tất cả xóm làng.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, không nương nhờ và đắm chìm trong tất cả cảnh giới.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, xa lìa được tất cả tướng.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, có thể làm diệt trừ tất cả vọng tưởng.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, biết được các pháp vốn không tự tánh.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, đoạn diệt tất cả nghiệp phân biệt.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, xa lìa được tất cả tướng, tâm, ý, thức.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, đối với tất cả các pháp, không đến, không đi, không ra, không vào.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, nhập sâu vào tất cả Bát-nhã ba-la-mật.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc có khả năng dùng phương tiện an trụ khắp các pháp môn trong tất cả pháp giới.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc tịch tĩnh, có thể diệt hết tất cả lửa phiền não.

Lâu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, dùng trí tuệ thù thắng, đoạn trừ hết tất cả các

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

kiến ái kiêu mạn.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc sinh ra tất cả các Thiên định giải thoát, đẳng trì, đẳng chí Tam-muội thần thông ánh sáng để du hý.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, quán sát cảnh giới Tam-muội của tất cả chư Đại Bồ-tát.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, được trụ yên ổn và gần gũi với tất cả chư Như Lai.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, dùng một kiếp vào tất cả kiếp, dùng tất cả kiếp vào một kiếp mà tướng ấy không hoại.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, đem một cõi nhập vào tất cả cõi, đem tất cả cõi nhập vào một cõi, mà không hủy hoại tướng của nó.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, đem một pháp vào tất cả pháp, đem tất cả pháp nhập vào một pháp, mà không có tướng lẫn lộn hỗn tạp.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, đem một chúng sinh nhập vào tất cả chúng sinh, đem tất cả chúng sinh nhập vào một chúng sinh, mà không hư hoại tướng của nó.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, đem một Đức Phật nhập vào tất cả Đức Phật, đem tất cả Đức Phật nhập vào một Đức Phật, mà tướng ấy không hư hoại.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, đối với một niệm mà biết được tất cả ba đời.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, ở trong một niệm mà đi đến được tất cả cõi nước.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, ở trước tất cả chúng sinh đều hiển hiện thân mình.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, luôn luôn để tâm vào việc làm lợi ích cho tất cả thế gian.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc được sức tự tại, có thể biến khắp tất cả nơi.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc tuy đã ra khỏi tất cả thế gian, nhưng vì muốn giáo hóa các chúng sinh nên luôn luôn ở khắp trong đó, hiển hiện thân mình, không lìa bỏ.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, không nương nhờ và đắm vào tất cả cõi nước, chỉ muốn cúng dường tất cả Đức Phật, nên du hành tất cả cõi của Như Lai.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, bất động bản xứ và có thể đến làm trang nghiêm khắp cõi Phật.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, có thể gần gũi khắp tất cả chư Phật mà không khởi tưởng Phật.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, có thể nương tựa khắp tất cả Thiện tri thức, mà không khởi tưởng bậc Thiện tri thức.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, trụ ở tất cả cung ma mà không bị chìm đắm vào cảnh giới dục.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, biết được tất cả pháp của tâm, ý thức mà vĩnh viễn xa lìa được tất cả sự tưởng thấy của tâm.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, tuy ở trong tất cả chúng sinh để hiển hiện thân mình, nhưng ở nơi mình và người không sinh ra hai tướng.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, có thể vào khắp tất cả các thế giới, mà đối với các pháp giới không có tướng sai khác.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, nguyện ở tất cả kiếp đời vị lai, mà đối với tất

cả kiếp không tưởng dài ngắn.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, không lia nơi đâu một sợi lông, mà hiển hiện thân khắp và tùy thuận ở tất cả thế giới ở mười phương.

Lầu đài vĩ đại này, là chỗ ở của bậc, khéo giảng nói pháp môn khó gặp, là chỗ ở của bậc, có thể an trụ vào pháp môn khó hiểu; là chỗ ở của bậc, có thể an trụ pháp thâm sâu; là chỗ ở của bậc, có thể an trụ ở pháp môn không hai; là chỗ ở của bậc, có thể an trụ pháp môn vô tướng; là chỗ ở của bậc, có thể an trụ pháp môn không đối trị; là chỗ ở của bậc, có thể an trụ pháp môn vô sở đắc; là chỗ ở của bậc, có thể an trụ ở pháp môn không hý luận; là chỗ ở của bậc, có thể an trụ ở tâm đại Từ bi; là chỗ ở của bậc đã giải thoát tất cả cảnh giới về sự hiểu biết của hàng Nhị thừa; là chỗ ở của bậc, đã vượt thoát tất cả cảnh giới của ma; là chỗ ở của bậc, đã ở được nơi tất cả pháp thế gian mà không bị ô nhiễm; là chỗ ở của bậc, đã đến được bờ giải thoát của tất cả Bồ-tát; là chỗ ở của bậc, đã được ở chỗ của tất cả Như Lai; là chỗ ở của bậc, tuy đã lia các tướng mà không bị rơi vào địa vị Thanh văn; là chỗ ở của bậc, tuy đã rõ ràng các pháp vô sinh mà cũng không trụ vào pháp tánh vô sinh; là chỗ ở của bậc, tuy đã quán chiếu tham dục là thứ bất tịnh mà không chứng đắc pháp ly tham cũng không chung cùng với pháp tham dục; là chỗ ở của bậc, tuy tụ tập tâm Từ mà không chứng pháp để lìa sân hận, cũng không chung cùng sân hận như nhớp; là chỗ ở của bậc, tuy quán chiếu tất cả mười hai duyên khởi mà không chứng đắc pháp ly si, lại cũng không chung cùng với ngu si mê hoặc; là chỗ ở của bậc, tuy trụ ở tứ thiền, dùng nguyện lực đại Bi mà không tùy thuận sinh tử thiền; là chỗ ở của bậc, tuy trụ vào tứ vô lượng để dạy bảo chúng sinh mà không sinh ở Sắc giới; là chỗ ở của bậc, tuy tu tứ định ở cõi Vô sắc, dùng tâm đại Từ mà vẫn không trụ ở Vô sắc giới; là chỗ ở của bậc, tuy siêng năng tu tập chỉ quán, để dẫn dắt chúng sinh àm không chứng pháp minh giải thoát; là chỗ ở của bậc, tuy thực hành việc xả bỏ, nhưng vì tâm đại Bi cũng không bỏ tất cả việc dạy dỗ chúng sinh; là chỗ ở của bậc, tuy quán chiếu vào pháp không nhưng không khởi thấy không; là chỗ ở của bậc, tuy thực hành vô tướng mà luôn luôn dạy dỗ dẫn dắt chúng sinh chấp tướng; là chỗ ở của bậc, tuy thực hành vô nguyện mà không bỏ Bồ-đề và tất cả hạnh nguyện; là chỗ ở của bậc, tuy ở trong tất cả nghiệp phiền não mà vẫn được tự tại, để giáo hóa thuần thục cho các chúng sinh; mà lại còn hiển hiện và tùy thuận theo nghiệp phiền não; là chỗ ở của bậc, tuy không còn sinh tử mà vì giáo hóa chúng sinh, nên thị hiện chịu sinh tử; tuy đã lia tất cả các nẻo nhưng để giáo hóa chúng sinh lại thị hiện vào các nẻo; là chỗ ở của bậc, tuy thực hành tâm Từ nhưng đối với các chúng sinh cũng không có luyến ái; là chỗ ở của bậc, tuy thực hành tâm bi mà đối với các chúng sinh cũng không có chấp trước; là chỗ ở của bậc, tuy thực hành tâm hoan hỷ nhưng vì quán chiếu khổ của chúng sinh, nên tâm thường thương xót; là chỗ ở của bậc, tuy thực hành pháp xả mà không xả bỏ việc lợi ích của người; là chỗ ở của bậc, tuy thực hành chín thứ của Thiên định mà không nhàm chán xa lìa việc thọ sinh ở Dục giới; là chỗ ở của bậc, tuy biết tất cả pháp không sinh, không diệt, nhưng với thực tế cũng không chứng đắc; là chỗ ở của bậc, tuy vào được ba cửa giải thoát mà không chấp thủ vào giải thoát của hàng Thanh văn; là chỗ ở của bậc, tuy quán chiếu về bốn Thánh đế mà không trụ vào thành quả tiểu thừa; là chỗ ở của bậc, tuy quán chiếu sâu xa vào pháp duyên khởi mà không trụ vào sự rốt ráo của tịch diệt; là chỗ ở của bậc, tuy tu tám Chánh đạo mà không xa lìa vĩnh viễn thế gian; là chỗ ở của bậc, tuy vượt thoát khỏi địa vị phàm phu mà không rơi vào hàng Thanh văn hay Bích-chi-phật; là chỗ ở của bậc, tuy quán chiếu việc ôm giữ năm uẩn, mà không

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hoàn toàn tiêu diệt các uẩn; là chỗ ở của bậc, tuy đã ra khỏi bốn ma mà không biết các cảnh giới của ma; là chỗ ở của bậc, tuy không đắm chìm vào sáu xứ nhưng không hoàn toàn hủy diệt sáu xứ, là chỗ ở của bậc, tuy an trụ vào chân như mà không rơi vào Niết-bàn; là chỗ ở của bậc, tuy giảng nói tất cả thừa mà không bỏ Đại thừa. Lâu đài vĩ đại này là chỗ ở của bậc trụ vô lượng các công đức như vậy.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài chấp tay chiêm ngưỡng, một tâm cung kính, nói kệ rằng:

*Ngài là đại Bi trí thanh tịnh
Đấng Từ Thị lợi ích thế gian
Trưởng tử của Phật, Bậc quán đỉnh
Thuận theo suy nghĩ vào cảnh Phật
Tất cả con Phật đều nghe tiếng
Trụ cảnh đại trí môn giải thoát
Du hành pháp giới tâm không đắm.
Đây là chỗ ở bậc Tối thượng
Trí, Giới, Nhân, Tấn, Thiên, Trí tuệ
Phương tiện, Nguyện, Lực và Thần thông
Pháp, các độ Đại thừa như vậy.
Đây là chỗ ở bậc đầy đủ
Trí tuệ rộng lớn như hư không
Biết tất cả pháp trong ba đời
Không ngại, không nường, không chấp giữ
Chỗ ở của Phật rõ các hữu
Biết rõ hoàn toàn tất cả pháp
Không tánh, không sinh, không chỗ nường
Chim bay trên không được tự tại.
Đây là chỗ ở vô sở úy
Biết rõ ba độc tánh chân thật
Nhân duyên phân biệt khởi hư vọng
Đó cũng không chán nà cầu ra
Đây là chỗ ở người thanh tịnh
Ba cửa giải thoát, tám Thánh đạo
Các uẩn, xứ, giới và duyên khởi
Đều quán sát được không côi tịch
Đây là chỗ ở người khôn khéo
Cõi nước mười phương và chúng sinh
Dùng trí vô ngại quán sát khắp
Rõ tánh đều không không phân biệt
Đây là chỗ ở người tịch diệt
Đi khắp pháp giới đều chẳng ngại
Mong cầu tánh hạnh bất khả đắc
Như gió trên không, không chỗ đi.
Đây là chỗ ở bậc không nường
Thấy các chúng sinh ở đường ác
Chịu các khổ sở không chỗ về*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chiếu ánh đại Từ làm hết khổ.
Đây là chỗ ở bậc thương xót
Thấy các chúng sinh mất chánh đạo.
Ví như mắt mù đi đường hiểm
Dẫn họ đi vào thành giải thoát.
Đây là chỗ ở đại Đạo sư
Thấy các chúng sinh vào lưới ma
Sinh, lão, bệnh, tử luôn bức bách
Khiến họ giải thoát được an ổn.
Đây là chỗ ở người dũng mãnh
Thấy các chúng sinh trẻ bệnh mê
Nên phát rộng lớn tâm thương xót
Thuốc trí cam lồ để trừ diệt.
Đây là chỗ ở Đại Y vương
Thấy các chúng sinh trong biển hữu
Đắm chìm đau đớn chịu các khổ
Thuyền pháp đại Bi đem cứu họ.
Đây là chỗ ở bậc thiện độ
Thấy các chúng sinh ở biển mê
Luôn phát tâm Bồ-đề diệu bảo
Để vào trong đó mà cứu độ.
Đây là chỗ ở người đánh bắt
Luôn dùng đại nguyện mắt Từ bi
Quán khắp tất cả các chúng sinh
Tùy theo biển hữu mà cứu thoát.
Đây là chỗ ở vua Diệu Sí
Giống như nhật nguyệt ở hư không
Chiếu khắp thế gian không bỏ sót
Trí nguyện ánh sáng cũng như vậy.
Đây là chỗ ở bậc soi đời
Bồ-tát vì dạy một chúng sinh
Tận khắp vị lai vô lượng kiếp
Không chỉ một người mà tất cả.
Đây là chỗ ở bậc cứu đời
Ở một cõi nước dạy chúng sinh
Tận kiếp vị lai không ngừng nghỉ
Ở một cõi nước như mười phương
Đây là chỗ ở ý kiên cố
Giáo pháp của Phật khắp mười phương
Một lần ngồi nghe ghi nhận hết
Tận kiếp vị lai chí không chán.
Đây là chỗ ở người biển trí
Đi khắp tất cả biển thế giới
Vào khắp tất cả biển đạo tràng
Cúng dường tất cả biển Như Lai.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đây là chỗ ở bậc tu hành
Tu hành tất cả biến diệu hạnh
Phát sinh vô biên biển đại nguyện
Như vậy trải qua biển các kiếp.
Đây là chỗ ở bậc công đức
Đầu một sợi lông vô lượng cõi
Kiếp Phật chúng sinh không thể nói
Thấy sáng như vậy đều cùng khắp.
Đây là chỗ ở mắt vô ngại
Một niệm bao gồm vô biên kiếp
Cõi nước chư Phật và chúng sinh
Vô ngại phước trí Ba-la-mật.
Đây là chỗ ở bậc đủ đức
Mười phương cõi Phật như vi trần
Tất cả biển lớn, thành từng giọt
Bồ-tát phát nguyện số như vậy.
Đây là chỗ ở bậc vô ngại
Thành tựu Tổng trì của Tam-muội
Đại nguyện các thiên và giải thoát
Mỗi mỗi đều ở vô biên kiếp.
Đây là chỗ ở chân Phật tử
Vô lượng, vô biên chư Phật tử
Thuyết nhiều loại pháp độ chúng sinh
Cũng nói các nghề ở thế gian.
Đây là chỗ ở bậc tu hành
Thành tựu thân thông trí phương tiện
Pháp môn tu hành như huyễn diệu
Mười phương năm cõi đều hiện sinh.
Đây là chỗ ở bậc vô ngại
Bồ-tát từ lúc mới phát tâm
Tu hành đầy đủ tất cả hạnh
Hóa thân vô lượng khắp pháp giới.
Đây là chỗ ở bậc thần lực
Một niệm thành tựu đạo Bồ-đề
Tạo khắp vô biên nghiệp trí tuệ
Tình đời lo nghĩ chắc phát cuồng.
Đây là chỗ ở bậc khó lường
Thành tựu thân thông không chướng ngại
Du hành pháp giới đều cùng khắp
Tâm kia chưa từng có sở đắc.
Đây là chỗ ở bậc tịnh tuệ
Bồ-tát tu hành tuệ vô ngại
Nhập vào các cõi không bị đắm
Dùng trí không hai chiếu sáng khắp.
Đây là chỗ ở bậc vô ngã

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Rõ tánh hư không trí bình đẳng
Xưa nay vắng lặng chỗ không nương
Luôn đi như vậy trong cảnh giới.
Đây là chỗ ở người Ly cấu
Thấy khắp chúng sinh thọ các khổ
Phát tâm nhân từ đại trí tuệ
Nguyện luôn lợi ích các thế gian
Đây là chỗ ở bậc thương xót.

Phật tử trụ ở đây
Hiện khắp trước chúng sinh
Giống như vàng nhật nguyệt
Trừ khắp tối sinh tử.

Phật tử trụ ở đây
Thuận khắp tâm chúng sinh
Biến hiện vô lượng thân
Đầy đủ mười phương cõi.

Phật tử trụ ở đây
Đi khắp các thế gian
Tất cả chỗ Như Lai
Vô lượng, vô biên kiếp.

Phật tử trụ ở đây
Xưng lường cảnh giới Phật
Vô lượng, vô số kiếp
Tâm kia không nhằm chán.

Phật tử trụ ở đây
Mỗi niệm vào Tam-muội
Mỗi mỗi môn Tam-muội
Khai sáng các cảnh Phật.

Phật tử trụ ở đây
Đều biết tất cả cõi
Vô lượng, vô số kiếp
Chúng sinh danh hiệu Phật

Phật tử trụ ở đây
Một niệm gồm các kiếp
Xa lìa các vọng tưởng
Tùy thuận với chúng sinh.

Phật tử trụ ở đây
Tụ tập các Tam-muội
Mỗi mỗi trong tâm niệm
Biết rõ pháp ba đời.

Phật tử trụ ở đây
Kiết già thân bất động
Hiện khắp cõi và nẻo
Đem lợi cho chúng sinh
Phật tử trụ ở đây

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Uống các biển pháp Phật
Vào sâu biển trí tuệ
Đầy đủ biển công đức
Phật tử trụ ở đây
Đều biết số các cõi
Số đời, số chúng sinh
Số Phật bất tư nghì
Phật tử trụ ở đây
Một niệm đều rõ được
Tất cả trong ba đời
Thành hoại của các cõi.
Phật tử trụ ở đây
Biết khắp hạnh nguyện Phật
Chỗ tu hành Bồ-tát
Căn tánh chúng sinh muốn.
Phật tử trụ ở đây
Thấy trong một cực vi
Đạo tràng vô lượng cõi
Chúng sinh và các kiếp
Như trong một cực vi
Các cực vi đều vậy
Hết thấy đều đầy đủ
Nơi nơi đều không ngại.
Phật tử trụ ở đây
Thấy khắp tất cả pháp
Đời và cõi chúng sinh
Không sinh không chỗ có
Quán sát các chúng sinh
Các pháp, các Như Lai
Các cõi, các sở nguyện
Ba đời đều bình đẳng.
Phật tử trụ ở đây
Giáo hóa các chúng sinh
Cúng dường chư Như Lai
Suy nghĩ tánh các pháp
Vô lượng ngàn vạn kiếp
Chỗ tu hành nguyện trí
Rộng lớn không thể lường
Ca ngợi chẳng thể tận
Các đại dũng mãnh kia
Thực hành không chướng ngại
An trụ ở trong này.
Con chấp tay lễ kính
Trưởng tử của Như Lai
Bậc từ thị thánh đức

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Con nay cung kính lễ
Nguyện nhớ nghĩ tới con.*

